



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Assertio Omnium Articulorum M. Lutheri, Per Bullam Leonis X. Novissimam Damnatorum

Luther, Martin

[Basel], 1521

VD16 L 3876

Nonus Dum uolumus omnia pure confiteri, nihil aliud facimus, qua[m]
quod misericordiae dei nihil uolumus relinquere ignoscendum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-33308

tūr sese obsequiū præstare deo? Et quomodo ij peccata sua
 mortalia cognoscent? Quomodo Paulus ea cognouit spi
 rans cædis & minarum, cū tamen omnia faceret, quæ nos
 set & posset, adeo ut sine querela sese conuersatum testē
 in iudaismo? Quasi uero etiā nunc non uideamus quosdā
 impensissime bonis intendere uitæ studijs, & tamē grauīs
 sine errare, & (sicut Paulus de Iudæis dicit) Zelum dei ha
 bent, sectando iustitiam, & tamen ad iustitiam non perue
 niendo. Væ nobis, qui nobis de luce placemus, & has te
 nebras lucem appellamus, & homines securos facimus ex
 tincto dei timore. Sancti gratia illuminati, ignorare sese
 confitentur delicta sua, & nos horum scientiam tribuim⁹
 ijs qui sancti non sunt, & ante gratiam pœnitent, seu poti⁹
 us pœnitentiam fingunt.

Studiosi bo/
 norum errāt
 etiā & pec
 cant.

Fuisse autem in primitiua Ecclesia solū manifeste mor
 talia confessionibus tractata, satis probant Epistolæ Pau
 li, patrū scripta, & historiae, quas si Bulla tam impudēter da
 mnare audeat, suo Genio digna facit. Ego de his mortalib⁹
 locutus sum, quæ aut alijs, aut sibi manifesta sunt, ut satis
 in propositionibus & dictis meis patet, Bulla autem insidi
 ose loquitur, ac si de solis publicis, omnium sensu cogni
 tis, fuerim locutus.

NONVS

Dum uolumus omnia pure confiteri, nihil aliud
 facimus, quā quod misericordiæ dei nihil uolumus
 relinquere ignoscendum.

Sed eant, quæso, bullares isti pœnitentes, & omnia pure
 confiteantur, nihilq; relinquāt ignoscendū diuinæ miseri
 cordiæ, & respondeant mihi, quando sint pacē consciētiæ
 habituri, & qua uia iudiciū dei sint euasuri: faciantq; Da
 uid mendacē, ubi dicit: Non intres in iudiciū cū seruo tuo.

Et iij Et

Ca q sub testant

ARTICVLORVM DAMNATORVM

*Confiteri oia
impossibile.* Et iterū, Delicta quis intelligit? Currant ipsi in iudiciū, & intelligant omnia sua delicta, ut soli sint ueraces, nos libere cū Dauid mendaces illis erimus, & non posse pure oia intelligere, nec confiteri delicta constanter asseremus, ut reliqua soli misericordiae ignoscenda relinquamus, dicentes: Ab occultis meis munda me dñe. Igitur hic articulus euidenter sequitur ex præcedenti, & uerbo Dauid, Delicta quis intelligit? ideo nihil mouet, quod quid impia ista Bulla dānat de suo proprio cerebro; ista est enim carnificina cruentissima, qua hactenus tot miseræ cōsciētias torserūt, oīm & singulorū p̄ctorū discussionibus & confessionibus, cū p̄ se non habeant ne iora quidē ullius scripturæ, tyrannide propria hæc onera importabilia hominibus imponentes.

DECIMVS.

Peccata non sunt ulli remissa, nisi remittente sacerdote credat sibi remitti, immo peccatū maneret, nisi remissum crederet, Non enim sufficit remissio peccati & gratiæ donatio, sed oportet etiam credere esse remissum.

Ex istius articuli dānatione sequitur Primo, quod confessurus non debet credere, sese absolutū, aut remitti sibi peccatū, ac p̄ hoc licebit in faciē sacerdotis dicere absoluētis, Tu mentiris, non absoluo a te, nec remittuntur mihi peccata. Secūdo, quod Christus sit mentitus, ubi dixit, Quodcūq; solueris solutū est, immo Christus hoc uerbo hæretic⁹ est, quia hæc Bulla inclyta mandat, ne quis credat sese absolutū esse, dū absoluitur in uirtute uerborū Christi, O furor inauditus.

Ego autē mea sic probauī, Quod Christus Mariā Magdale/nā absoluit, p̄pter fidē, sicut dicit, Fides tua te saluam fecit, uade in pace. Et ad paralyticū anteq̄ eū absolueret, dixit: Confide

Maria de fide